

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Simony Hájkové v právní věci žalobce: **V. M.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované č. j. CPR-5073-4/ČJ-2018-930310-V246, ze dne 3. 4. 2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 6. 2018, č. j. 17 A 63/2018 – 43,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 31. 7. 2018 žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti označenému rozhodnutí žalované, jímž zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 12. 1. 2018, č. j. KRPP-7017-13/ČJ-2018-030022, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uloženo správní vyhoštění a doba po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena na 3 roky.

[2] Kasační stížnost byla spojena s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že splňuje podmínky pro přiznání odkladného účinku, neboť realizací správního vyhoštění mu hrozí újma v podobě nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života a také práva na spravedlivý proces. Stěžovatel vyjádřil přesvědčení, že tyto skutečnosti přesahují veřejný zájem.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobce neuvedl žádné relevantní důvody, pro které by mu měl být odkladný účinek kasační stížnosti přiznán.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám

jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry cizince. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možnosti stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen advokátem.

[6] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, jimž bylo pravomocně uloženo správní vyhoštění, a kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ani žalovaná ve svém vyjádření žádný důležitý veřejný zájem, který by přiznání odkladného účinku bránil, neuvedla.

[7] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu